## He reaps for fodder and feeds the המהם – בהמה ומאכיל לבהמה – לשחת ומאכיל לבהמה

## Overview

The מענה משנה to prove that  $^1$  מותר בהנאה. The מותר משנה states that concerning מחלה, one is קוצר לשחת ומאכיל לבהמה. There is a dispute between מוספות and חוספות as to whether קוצר לשחת allows usage for animals and people מוספות), or only for animals (תוספות). Our חוספות explains how we derive היתר שיטת from this משנה (even according to שיטת התוספות).

תוספות resolves an anticipated question:

 $-^2$ אף על גב דהא דקוצר לשחת היינו דווקא לבהמה Even though that which the משנה states that he is אף על גב לשחת, that is specifically only for a בהמה -

כדמוכח במנחות בפרק רבי ישמעאל (דף עא,ב) –

As is evident in מסכת מנחות in פרק ר' ישמעאל.

- מכל מקום ומאכיל לבהמה לא משמע ליה דקאי אקוצר לשחת מכל מקום ומאכיל לבהמה א Nevertheless when the משנה states משכיל לבהמה it does not seem to the questioner that the משנה is referring to the same case as קוצר לשחת -

דאם כן לא פריך מידי דחדש שאסר הכתוב היינו תבואה גמורה $^4$  For if that would be so, that מאכיל לבהמה is dealing with שחת, then the מקשן is not asking anything; for when the חורה prohibited דורה it meant ripened grain, but not שחת There is no שחת by איסור חדש and certainly one may derive benefit from it.

- אלא $^{5}$  מאכיל לבהמה היינו אפילו חיטין גמורין ועל ידי קיטוף $^{6}$  כפירוש הקונטרס

<sup>4</sup> The תורה refers to קציר as קציר, which invariably means ripened grain (according to תוספות).

1

 $<sup>^{1}</sup>$  שדש is grain which took root after the previous קרבן עומר was brought (on the second day of פֿססה). That grain may not be eaten until the following קרבן עומר is brought.

<sup>&</sup>lt;sup>2</sup> If we were to assume that the permission to be קוצר לשהת קוצר לשהת מנחנת מנחנת מנחנת מנחנת מנחנת מנחנת שווי is for both human and animal consumption (as already ripe understands ומאכיל לבהמה is already ripe (therefore it is only permitted for animals, but not for people), which indicates that one may derive הנאה from הדש grain. However if קוצר לשחת is referring only to a המה (however for a person even משנה is possible that the משנה is discussing only one case; אסור לבהמה (אסור לבהמה it is possible that the may (not only) harvest the שחת (but he can also go directly) and feed it to the בהמה if this were the understanding of the משנה there would be no question from תוספות as nocludes shortly. See (also) footnote #9.

<sup>&</sup>lt;sup>3</sup> See 'Thinking it over'.

<sup>&</sup>lt;sup>5</sup> מוספות concludes that קוצר לשחת ומאכיל לבהמה are dealing with two different cases by a הוספות; one may harvest the שחת for a בהמה in the usual manner, and one may even feed the בהמה ripened wheat, provided he harvested it by ripping it out of the ground

 $<sup>^6</sup>$  He is not, however permitted to harvest it in the usual manner, since the אושית is referred to as אפירכם, implying that everything else should be harvested later. See בד"ה ומאכיל.  $^7$  בד"ה ומאכיל.

But rather the phrase of מאכיל לבהמה means that one may feed his בהמה even ripened wheat, through ripping out the wheat stalks from the ground as מאכיל לבהמה explained. Now, since מאכיל לבהמה refers to חיטין גמורין, there is a valid question, how may one derive benefit from חדש.

תוספות offers an alternate explanation how the מקשן assumed from this משנה that דמ is מותר בהנאה:

יעוד דקתני סיפא רבי שמעון אומר יקצור ויאכל<sup>8</sup> אף משהביא שליש<sup>9</sup>:

And in addition, the סיפא reads that ר"ש maintains he may harvest and feed it to his animals even after it grew a third. At this point it is considered grain and nevertheless he may derive benefit from it; proving that the מותר is איסור הדש even though the הורה חורה.

## **Summary**

The proof that שזה is either from מותר לבהמה, which is dealing with חבואה (as opposed to קוצרין לשחת), or from "ש who maintains that (even) after שליש one is (לבהמה).

## Thinking it over

Why indeed does the מקשן assume that ומאכיל לבהמה is not referring to שחת (but rather to חיטין,  $?^{10}$ 

-

<sup>&</sup>lt;sup>8</sup> This is amended to read ויאכיל (meaning to feed; not to eat).

<sup>&</sup>lt;sup>9</sup> Even if we would maintain that מוצר לשחת ומאכיל לבהמה is dealing with one case of שחת (see footnote # 2), nevertheless the question of the מקשן is based (not [necessarily] on the statement of the הכמים, but rather) on the statement of שר"ש who maintains that the בהמה may be fed even after הביא שליש, when it is already considered grain; this proves that מותר בהנאה in מותר בהנאה.

<sup>&</sup>lt;sup>10</sup> See footnote # 3.